

Betænkelse at overlade til Sogneraadet at vælge frit mellem at opkræve det til Communes Udgifter paalignede Beløb enten i 2 eller i 4 Terminer; men paa den anden Side maa jeg erkjende, at Forholdet kan være saa forskjelligt i Landets forskjellige Communer, at en forskjellig Opkrævningstid kan være, om ikke absolut nødvendig, saa dog i høi Grad ønskelig. At overlade til Communerne at opkræve Bidragene efterhaanden som de havde Brug for Pengene, kan jeg under ingen Omstændigheder gaae ind paa, og det forekommer mig ogsaa, at, naar man blot seer hen til Bestemmelsen om, at Enhver, der fraflytter Kommunen, kun er pligtig at betale Bidraget for det Kvartal, i hvilket han flytter, og saa ikke Mere, saa er det aldeles klart, at der maa være faste Opkrævningsterminer. Valget mellem 2 eller 4 Terminer vil ganske vist kunne medføre, at en Enkelt, som fraflytter, slipper for at betale et Kvartals Bidrag. Den, som i første Kvartal flytter fra en Commune, hvor der opkræves i 4 Terminer, kommer efter Loven kun til at betale $\frac{1}{4}$ Aars Bidrag i denne Commune, medens han i den Commune, hvor han flytter hen, først kan opføres paa Tillægsligningen for de to sidste Kvartaler. Denne Mangel synes mig imidlertid at være saa lille, at jeg ikke har villet gjøre den gjældende som Indvending mod et frit Valg mellem 2 eller 4 Opkrævningsterminer. — En æret Landsthingsmand har i § 26 savnet en Bestemmelse mellem c og d om, at Sognecommunerne kun kunne paaligne et vist Beløb udover Gjenemsnittet af de foregaaende Aar. Denne Bestemmelse har jeg ogsaa savnet ved den sidste Behandling i Folkethinget, saa at deri kan jeg samstemme med det ærede Medlem. Jeg maa imidlertid erkjende, at jeg ikke tillægger Bestemmelsen i og for sig nogen særdeles Betydning, men at det rigtignok forekommer mig at være næsten anstødeligt, at, naar man fastholder en saadan Begrænsning for Landets største og meest udviklede Commune, Kjøbenhavn, naar man fastholder en saadan Bestemmelse for samtlige Landets Kjøbstadcommuner, og naar man fastholder en saadan Bestemmelse for samtlige Amtcommuner, at man da skulde overlade den for Sognecommunerne. — Det

ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing) fremfattede forskjellige Betænkelse, som der skulde være ved Bestemmelsen i § 26 h. om, at en Commune skal kunne optage et Laan uden højere Approbation indtil et vist Beløb. Det ærede kongevalgte Medlems Betænkelse synes mig at falde i to forskjellige Retninger. Han fandt det overhovedet tvivlsomt, om man burde tilstaae en Commune Ret til at laane uden højere Approbation; men en saadan Ret er jo allerede givet Kjøbenhavns Commune, idet denne, hvad der vistnok er det ærede Medlem vel bekendt, er bemyndiget til uden Approbation at optage Laan af saadanne Beløb, som kunne tilbagebetales i Aarets Løb, og jeg troer altsaa, at man ikke vilde kunne forholde Landets øvrige Communer en lignende Verettigelse. Hvorvidt det Beløb, som det her tilstedes Communerne at laane uden Approbation, er for høit eller for lavt, derom kunne Meningerne ganske vist være deelte; men dersom det ærede kongevalgte Medlem antager, at Begrænsningen i saa Henseende er gjort for vid, saa vil jeg dog, da den ærede Landsthingsmand maaskee ikke med den Opmærksomhed har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, at han har lagt Mærke til dette Punkt, tillade mig at bemærke, at man i det andet Thing netop har været af den modsatte Mening, nemlig at Grænsen for Communens Laanefrihed var trukken for snævert. Jeg finder ikke nogen Betænkelse ved Bestemmelserne, saaledes som de findes her, og hvad angaaer de Tvivl, som det ærede Medlem reiste med Hensyn til, paa hvilken Maade der vilde være at forholde, naar en Commune havde overfærdet den Ret, som Litra h. giver den til at laane, og havde laant Mere, end den havde Lov til, hvorledes Forholdene da vilde være imellem Kommunen og vedkommende Laangiver, ja, da er det et af de Spørgsmaal, som jeg helst overlader til det ærede 10de kongevalgte Medlem at udtale sig om og at fælde Dom over. Jeg troer isøvrigt, at Creditor i dette Tilfælde ikke vil være værre stillet end enhver Anden, der indlader sig med en Commune paa Forretninger, som den ikke er berettiget til at afslutte. Naar man overhovedet kan komme over dette almindelige juridiske Spørgsmaal, hvor-